

Η Φωνή

των ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

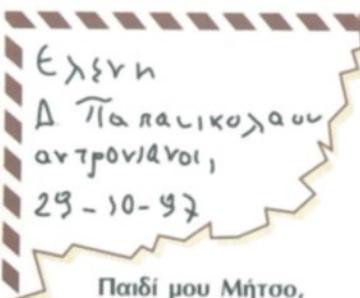
ΟΙΚΙΣΜΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ & ΔΕΝΔΡΩΝ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ*

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1977 - ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ 8, 121 34 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

*Έτος 1ο ▶ Αριθμός Φύλλου 5 ▶ Σεπέμβριος - Οκτώβριος 1997 ▶ Τιμή φύλλου: 1 δρχ.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΑΠΑΝΤΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Παιδι μου Μήτσο,

Όσα έγραψες στην εφημερίδα "Η Φωνή των Ανδρονιάνων" είναι λάθος γιατί δεν ξέρεις και ίσως δεν φρόντισες να μάθεις, την αλήθεια. Άκου λοιπόν:

Ο δρόμος που πηγαίνει στην Αγία Παρασκευή άνοιξε αφού πρώτα εμείς που έχουμε χωράφια εκεί πάνω υπογράψαμε ότι συμφωνούμε να περάσει ο δρόμος μέσα από τα κτήματά μας και μάλιστα δώσαμε και χρήματα για να πληρωθούν τα μηχανήματα και όλα αυτά για χάρη της Αγίας Παρασκευής. Έχω χαρτί του εκκλησιαστικού συμβουλίου το οποίο με ευχαριστεί για αυτή μου την πράξη και εάν θέλεις να σου το δείξω.

Ο δρόμος που περνάει μέσα από το χωράφι μου όταν άνοιξε για πρώτη φορά ήταν στενός και χώραγε ένα αυτοκίνητο. Σήμερα περνάνε αντίθετα, δηλαδή διασταυρώνονται, δύο αυτοκίνητα χωρίς δυσκολία και είναι πέντε μέτρα φάρδος και 600 μέτρα μήκος. Πόσο ακόμη χωράφι να αφήσω; Ο πρόεδρος θέλει να κάνει πλατεία. Νομίζω ότι αρκετά έχω δώσει για το δρόμο.

Στο γράμμα σου λες συνέχεια ότι έχεις ακούσει για μένα τούτο έχεις ακούσει το άλλο. Θα σου πώ κάτι. Αντί να ακούς τι λέει ο ένας και τι λέει ο άλλος έλα στο χωρίο να με γνωρίσεις για να μάθεις ότι όσα λένε για μένα, τα λένε επειδή ζηλεύουν το άτομο μου, που είμαι εργατική και κοιτά πάντα την δουλειά μου.

Σε καιρετώ και σε παρακαλώ άλλη φορά να μαθαίνεις πρώτα καλά τι γίνεται με μένα και μετά να γράφεις.

- Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 100 χρόνων από τη θεμελίωσή του

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΑΗ ΓΙΑΝΝΗ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

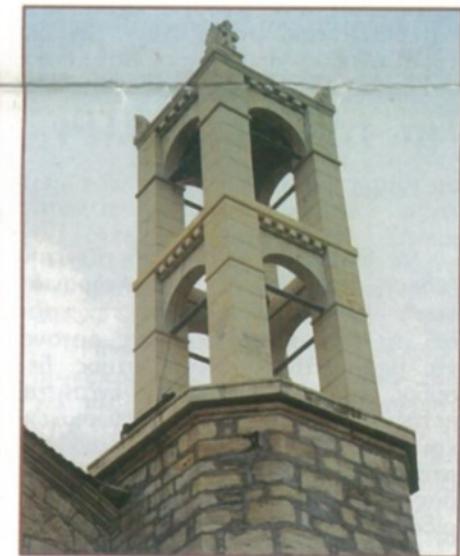
Με τη συμπλήρωση αιώνα, από τη θεμελίωση, το 1897, του ιερού Ναού του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου στα Δένδρα των Ανδρονιάνων έγινε λαμπρός εορτασμός, που άξια προκάλεσε τον έπαινο των προσκυνητών.

Η πρόσκληση, που απευθύνθηκε προς το φιλόθρησκο και φιλέορτο κοινό και τις τοπικές αρχές, ήταν μεστή στην ουσία της για το εορταζόμενο γεγονός και τον τιμώμενο "Απόστολο της αγάπης".

Με πλήθος προσκυνητών έγινε στις 25 Σεπτέμβρη κατανυκτικός Μέγας Εσπερινός, με λειτουργούς τους αιδεσιμότατους Χρήστο Φραγκίσκο και Αναστάσιο Δεμερούτη και ιερο-

ψάλτες τους Νικόλαο Μαξιλάρη, Γεώργιο και Χρήστο Τσομάκα και βοηθούς, έτοι που με τη βυζαντινή μελωδικότητα εξάρθηκε το λατρευτικό συναίσθημα του εκκλησιασμάτος με ψυχική ανάταση.

Η εκκλησιαστική επιτροπή που οργάνωσε τη θρησκευτική εκδήλωση και οι κάτοικοι των Δένδρων και των Ανδρονιάνων, που βοήθησαν στην πραγματοποίησή της, σίγουρα προσπάθησαν βαθειά από τη ψυχή τους για την επιτυχία της εορτής του τιμώμενου Αγίου. Όλα έγιναν με σεβασμό, τάξη, ευγένεια και φιλοφρόνηση προς τους προσκυνητές και

Έργο τέκνης το καμπαναριό του ιερού Ναού με την εωτερική πέτρινη σκάλα χωρίς κολώνες στηρίζεται.

προσφέρθηκαν μαζί με τον άρτο παραδοσιακό αμυγδαλωτό και αναψυκτικό.

Στις 26 Σεπτέμβρη στην ακολουθία του Όρθρου και της Θείας Λειτουργίας, που ήταν πανηγυρική, η εκκλησιαστική επιτροπή, προσφέροντας ασημένιες εικόνες του Αγίου, τίμησε τον αείμνηστο Γεώργιο Σαπουντζή, μακροχρόνιο ιεροφάλτη του Ναού, τον Νικόλαο Μαξιλάρη, σημερινό γλυκύτατο ιεροφάλτη, και τον αείμνηστο Γεώργιο Σταμ. Σπύρου, πρωτομάστορα της οικοδόμησης του Ναού, που επιδόθηκε τιμητικά στον απόγονό του Δημήτρη Σταμ. Σπύρου, δίοι συνεχιστή της τέχνης του και συντηρητή συνέχεια σελ. 8

• Με λαμπρότητα γιορτάσθηκε η 28η Οκτωβρίου στους Ανδρονιάνους ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ '40

Εμείς οι Έλληνες, σε ώρες Εθνικής περιουσλογής ανατρέχουμε πάντα σ' εκείνο που είπε ο Πλάτωνας ότι "δεν θέλουμε να είμαστε δούλοι κανενός, ούτε και δεσπότες των άλλων. Ζητάμε μόνο την πολιτική μας ιστορία και είμαστε πρόθυμοι να υπακούσουμε στους ηθικά δυνατούς, που έχουν αληθινή χρηστότητα".

Με αυτά τα λόγια ξεκίνησε τον πανηγυρικό της ημέρας ο Αντιπρόεδρος της Κοινότητας κ. Τριαντάφυλλος Βολιώτης προσφωνώντας τον αιδεσιμότατο πάτερ Χρήστο, τους ιεροφάλτες και επιτρόπους της Εκκλησίας, τον Πρόεδρο της Κοινότητας κ. Γεώργιο Νικολιά, τον Πρόεδρο του Προοδευτικού Συλλόγου κ. Νίκο Ταμβάκο καθώς και τους λιγοστούς -δυστυχώς- παρευρισκόμενους από τους κατοίκους του χωριού μας και συνέχισε λέγοντας:

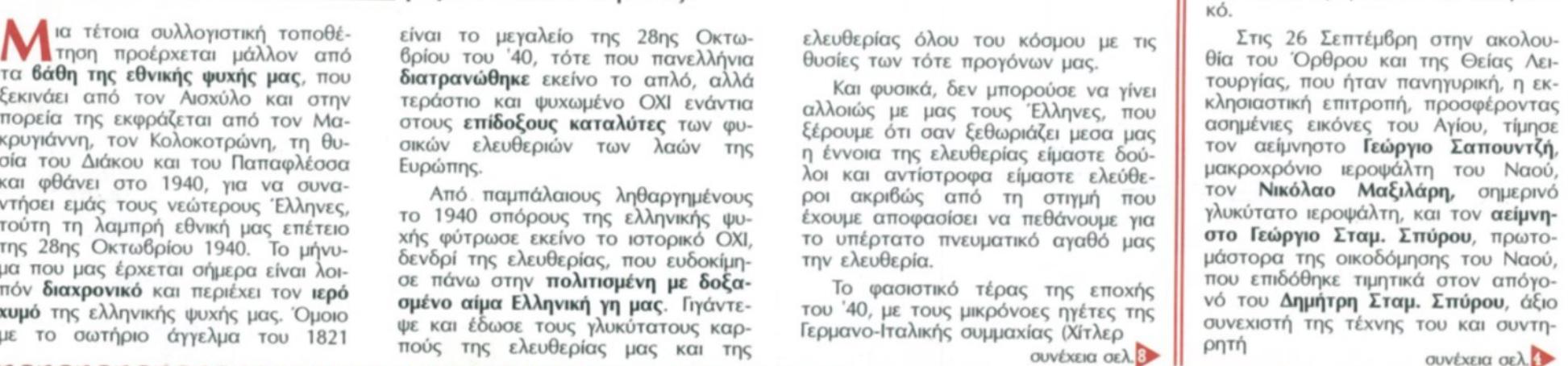
είναι το μεγαλείο της 28ης Οκτωβρίου του '40, τότε που πανελλήνια διατρανώθηκε εκείνο το απλό, αλλά τεράστιο και ψυχωμένο ΟΧΙ ενάντια στους επιδίοξους καταλύτες των φυσικών ελευθεριών των λαών της Ευρώπης.

Από παμπάλαιος ληθαργήμένους το 1940 σπόρους της ελληνικής ψυχής φύτρωσε εκείνο το ιστορικό ΟΧΙ, δενδρί της ελευθερίας, που ευδοκίμησε πάνω στην πολιτισμένη με δοξασμένο αίμα Ελληνική γη μας. Γιγάντεψε και έδωσε τους γλυκύτατους καρπούς της ελευθερίας μας και της

ελευθερίας όλου του κόσμου με τις θυσίες των τότε προγόνων μας.

Και φυσικά, δεν μπορούσε να γίνει αλλοιώς με μας τους Έλληνες, που ξέρουμε ότι σαν ξεθωριάζει μεσα μας η έννοια της ελευθερίας είμαστε δούλοι και αντίστροφα είμαστε ελεύθεροι ακριβώς από τη σπιγή που έχουμε αποφασίσει να πεθάνουμε για το υπέρτατο πνευματικό αγαθό μας την ελευθερία.

Το φασιστικό τέρας της εποχής του '40, με τους μικρόνες ηγέτες της Γερμανο-Ιταλικής συμμαχίας (Хίτλερ συνέχεια σελ. 8

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

σελ. 2

τα γράμματα που μας στέλνετε στη μόνιμη στήλη Σχόλια και απόψεις.

σελ. 3

"Τον ελυπήθηνα..." αφιέρωμα στο μπάρμπα Κωστή και τη θεία Μαριγώ Χρυσάγη από τον Κ. Κούκη.

σελ. 4

τα Κοινοτικά Νέα του χωριού μας.

σελ. 5

για το Αθλητικό κέντρο στο χωριό μας.

σελ. 6

ένα ενδιαφέρον άρθρο για το περιβάλλον του Παντελή Λύκου.

σελ. 7

ένα Οδοιπορικό Αναμνήσεων στη πανέμορφη Κύμη στην Αγαπημένη Κυρά & Αρχόντισσα της Καρυστίας.

Συγχωριανοί

Ελάτε κοντά στον Σύλλογο.

Έτσι θα διατηρήσουμε, όρεις

και τα θαυμάτια μας, στενούς

δεορδούς με το έμφρασ χωριό μας.

Ερέψτε μας θέματα και προβλήματα του χωριού μας προς δημοσίευση.

Σχόλια και Απόψεις

Άραγε θα μπορέσω να ξανάρθω στο αγαπημένο μου χωριό;

Αγαπητή "Φωνή των Ανδρονιάνων".

Συγχαρητήρια θερμά για την εξαιρετική εμφάνισή σου, για την πλούσια και ενημερωτική ύλη σου. Εμείς οι Απόδημοι όπου γης θα σε περιμένουμε με ανυπομονούσα για να μαθαίνουμε τα νέα από το αγαπημένο μας χωριό. Είμαι ένα από τα παιδιά του χωριού που φύγαμε, με οπαραγμό, για να βελτιώσουμε τη ζωή μας στη μακρινή χώρα της Αυστραλίας. Μα πίσω αφήσαμε ένα μέρος της καρδιάς μας στη γενέθλια γη.

Εδώ που γεννήθηκα και έπαιξα με τα παιδιά της γλυκίας μου, στη γειτονιά, στα στενά, στα αλώνια, στο Σχολείο.

Εδώ που έμαθα τα λίγα ή πολλά γράμματα από τους αείμνηστους δασκάλους μας, που πάντα με συγκίνηση τους φέρνω στη σκέψη μου.

Εδώ, που πέρασα όμορφα χρόνια και ας ήταν άσκημες και οκληρές οι συνθήκες της ζωής. Άφησα τα άγια χώματα για να βρώ μια καινούργια δεύτερη πατριδα. Την αγάπησα και αυτήν, μα η σκέψη μου γυρίζει συχνά στην πρώτη.

Όνειρό μου ήταν να γυρίσω, μα οι οικογενειακές συνθήκες δεν μου το επιτέρπουν. Κατάφερα ύστερα από 47 χρόνια να επικεφτώ εφέτος το χωριό μου, τους Ανδρονιάνους. Να δώ τους συγγενείς και φίλους. Να αναπνεύσω τον καθαρό αέρα που κατεβαίνει από το βουνό. Να δώ τους χώρους που έζησα σαν παιδί και έπαιξα με τους φίλους. Αυτό για

Για το περιβάλλον

Κύριοι.

Με ξεχωριστή χαρά χαιρετίζω την έκδοση της "Φωνής των Ανδρονιάνων". Εύχομαι με όλη μου την καρδιά το δημοσιογραφικό σας όργανο να σφυρηλατήσει ακατάλυτους δεσμούς ζωντανής αγάπης και ενότητας μεταξύ των απανταχού συγχωριανών και να εκπληρώσει στο ακέραιο την αποστολή του. Με αυτές τις σκέψεις σας εύχομαι το ξεκίνημα της εφημερίδας σας να στεφθεί από επιτυχία.

Διαβάζοντας τους στόχους και τις προοπτικές του Συλλόγου σας, σταμάτησα στην δημιουργία ενός Τουριστικού Περιπτέρου στη θέση Αλώνια. Θαυμάσια ιδέα. Καθόσον ο επιοκέπτης του περιπτέρου θα αντι-

μένα είναι μια ευλογία του Θεού και τον ευχαριστώ.

Με την ευκαιρία θέλω να ευχαριστήσω όλους τους φίλους και συγγενείς που με δέχτηκαν με αγάπη και μου προσφέρανε την φιλοξενία τους. Με πολλή χαρά διαπιστώσα ότι το χωριό μας έχει αλάζει, όμορφα σπίτια, δρόμοι, πλατείες, φωτισμός, καθαρότητα, όλα μαρτυρούν την καλυτέρευση των συνθηκών της ζωής των κατοίκων. Με την ευκαιρία θέλω να συγχαρώ τόσο την Κοινότητα, όσο και το Σύλλογο που όλοι μαζί φροντίζουν για την πρόσδοτο του χωριού μας. Εμείς οι ξενητέμενοι Ανδρόνιανοι καρόμαστε όταν μαθαίνουμε ευχαρίστα νέα από την γεννέτερη μας και υποσχόμαστε ότι θα είμαστε κοντά στο χωριό, στο πλευρό του, όπως το έχουμε αποδείξει στο παρελθόν. Ουδέποτε αρνηθήκαμε την μικρή ή μεγάλη αρωγή μας, όταν μας ζητήθηκε.

Με μεγάλη μου λύπη σε λίγες ημέρες θα ανανωρήσω για την μακρινή μου δεύτερη πατριδα να βρεθώ και πάλι στην οικογένειά μου. Δεν γνωρίζω τι μου επιφυλάσσει το μέλλον, αν θα μπορέσω να ξανάρθω στο αγαπημένο μου χωριό, εάν δηλαδή οι οικονομικές συνθήκες και η υγεία μου το επιτρέψουν. Πολύ θα το ήθελα, ώστόσου θα περιμένω με χαρά τη ΦΩΝΗ σου για να πληροφορούμε τα νέα για το χωριό.

Με πολλή εκτίμηση
Περικλής Μπομπός
Αυστραλία

κρύζει την σπάνια φυσική ομορφιά του καταπράσινου βουνού με τα έλατα σε συνδυασμό με τις τόσες άλλες ομορφιές του χωριού.

Θεωρώ όμως αναγκαία την ενημέρωση των χωριανών, ώστε να σέβονται αυτή την φυσική ομορφιά, να την προστατέψουν και να μη την μετατρέπουν σε σκουπιδότοπο, όπως συμβαίνει μέχρι σήμερα με το μπάζωμα του φυσικού ρέματος που βρίσκεται στη μεγάλη στροφή της περιφερειακής -όπου και η παράκαμψη του κοινοτικού χωματόδρομου- με στέρεα μπάζα, κυρίως δε με σκουπίδια πάσης φύσεως, όπως παλιά στρώματα, κρεβάτια, είδη υγιεινής κ.λ.π., τα οποία ο ανύποτος πειραπτήρης της περιφερειακής θα αντικρύσει στο πέρασμά του από αυτή το σημείο. Πέρα όμως από την αλλοίωση του περιβάλλοντος που επικέρει αυτή η άθλια κατάσταση απογοητεύει και δυσμενείς εντυπώσεις σε βάρος του χωριού.

Πιστεύω ότι το θέμα αυτό μπορεί απλά να αντιμετωπιστεί με την συνεργασία Συλλόγου και Κοινότητας, δια της περιφράξεως του εν λόγω χωρού και της τοποθεσίας μονίμου απαγορευτικής πινακίδος, ώστε να σταματήσει αυτό το φαινόμενο που εκθέτει το χωριό.

Τέλος, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι τους Ανδρονιάνους τους θεωρώ σαν δεύτερη ιδιαίτερη πατριδά μου, αφού είναι άλλωστε και το "γυναικοχώρι μου" και καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια να εξωραΐσουμε το σπιτάκι της πρώην "Λενάρας" το οποίο κληρονόμησε η γυναίκα μου από τον μακαρίτη πατέρα της μπάρμπα Σπυράκο Κουτσουμπή.

Με εκτίμηση
Αντώνης Γ. Καραμπουρνιώτης
Κάρυστος

► Διαβάστε ακόμα για το περιβάλλον, σχετικό άρθρο του Παντελή Λύκου στη σελ. 6

• Υπάρχει σπήλαιο στην Αγία Παρασκευή;

ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΠΗΛΑΙΟΥ

Παίρνοντας αφορμή από μια εκπομπή της Ελληνικής Τηλεόρασης, που είχε σαν θέμα τα σπήλαια της χώρας μας, θα ήθελα να σας γνωρίσω μια σκέψη μου. Στην περιοχή της εκκλησίας της Αγίας Παρασκευής, σε κοντινή απόσταση από το σπήλιο του κτηνοτρόφου Γιάννη Δήμου, σε μια βραχώδη περιοχή, υπάρχει μία μεγάλη τρύπα στο έδαφος που δίνει την εντύπωση στομίου σπηλαίου.

Όταν ήμουν μικρός υπήρχε ο μύθος, η φήμη, η ιστορία ότι οι πρόγονοι μας είχαν μέσα στην τρύπα αρκετή ποσότητα χρωματιστής οκόνης και ότι ύστερα από λίγο καιρό (δεν ξέρω πόσο) παρουσιάστηκαν χρωματισμένα τα νερά (με το χρώμα της οκόνης) της θάλασσας στην περιοχή του Αιγαίου Πελάγους, μεταξύ της Πλατανάς και του βουνού της Οκτωνιάς, γεγονός που γέννησε την υπόνοια ότι υπήρχε ή παράχθη κάποιο υπόγειο ποτάμι, που έφερε το χρωματισμένο νερό στη θάλασσα. Έτσι σκέφτηκα να σας κάνω κοινωνούς μιας σκέψης σχετικά με την τρύπα που υπάρχει εκεί.

Νομίζω πως είναι σκόπιμο να τεθεί θέμα έρευνας για την ύπαρξη ή όχι σπηλαίου στην Αγία Παρασκευή, να μελετηθούν δε και να μεθοδεύθονται ενέργειες για να ευαισθητοποιηθεί το υπουργείο Πολιτισμού και ιδιαίτερα η Εφορία Παλαιοανθρωπολογίας και Σπηλαιολογίας (Χρήστου Λαδά 2) να προβεί σε έρευνα.

Σκεφθείτε τι θα συμβεί αν η Εφορία Σπηλαιολογίας αποφασίσει να κάνει σχετική έρευνα και αν η έρευνα αποκαλύψει, κατά τύχη, έναν ωραίο και θαυμαστό σπηλαιολογικό κόσμο! Έστιν υπάρχει ευτύχης σύγκυρια και ανακαλυφθεί τέτοιο γεγονός, τότε τα οφέλη του χωριού θα είναι πολλά και μεγάλα όπως:

α) Πανελλήνια ή και διεθνής προβολή του χωριού και της γύρω περιοχής των γειτονικών χωριών.

β) Διαπλάτυνση και ασφαλότερωση του δρόμου που οδηγεί από το χωριό στην Αγ. Παρασκευή.

γ) Χάραξη δρόμου πρόσβασης από την Εκκλησία ως το στόμιο του σπηλαίου.

δ) Προβλέπω, κατ' επέκταση, θερινή και κειμερινή τουριστική αξιοποίηση.

ε) Από 2 μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου.

ζ) Από 2 μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου και

η) Από 3 συμπατριώτες μας μέλη ή μη του συλλόγου που κατοικούν στο χωριό ή την Αθήνα, που να έχουν την διάθεση να δράσουν και να προσφέρουν ιδέες, γνώσεις επιστημονικές ή επαγγελματικές κ.λ.π.

η) Επίσης θεωρώ σκόπιμη και αναγκαία κατ' αρχή μία άμεση επαφή της πιο πάνω Επιπροπής με την Εφορία Σπηλαιολογίας, η οποία θα εκθέσει το θέμα στους αρμόδιους και ταυτόχρονα να υποβάλει υπόμνημα στο οποίο να εκθέτει το θέμα του σπηλαίου.

Θα ήμουνα ευτυχής αν μάθαινα ότι στη σκέψη μου αυτή δώσατε σάρκα και οστά και ακόμα πιο ευτυχής εγώ και σεις αν πράγματι αποκαλυπτόταν ένα ωραίο και αξιοποίησμα σπηλαιού χάρη στης ενέργειες του συλλόγου και όλων των συμπατριώτων μας.

Επιθυμία μου είναι να κάνω γνωστόν ένα άλλον σπηλαιό του Δ. Σπίθα, τον γνωστό μπάρμπα Μανώλη Χρυσάγγη (Μανώλατοι) πατέρερα του Πασαλά. Είναι ένα αρκετά μεγάλο ποίημα.

Και οι δύο αυτοί σπουδαίοι και άγνωστοι ποιητές, καίτοι ήσαν στοιχειώδους μορφώσεως, έγραφαν πολεμικά ποιήματα κυρίων, που θαυμάζει κανείς τη σαφήνεια, την απόδητη πατριωτική ποιητή της Αγ. Παρασκευής, που οπαδούσε την Ελληνική Αρχή, την οποία θα εκθέσει το θέμα στους αρμό

ΤΟΝ ΕΛΥΠΗΘΗΝΑ...

Ο μπαρμπα-Κωστής και η Θειά-Μαριγώ Χρυσάγη

Εκείνη περάσει πολλά χρόνια από τότε... 'Αν τα μετρήσεις όχι με αριθμούς, αλλά με την αλλαγή στις σκέψεις και στις διαθέσεις των ανθρώπων, πολλές δεκαετίες. Φοιτητής, θυμάμαι, γύριζα στο πατρικό μου σπίτι για το Πάσχα. Τότε το ταξίδι, το κάθε ταξίδι, ήταν ακόμα μια περιπέτεια διαρκούσε πολύ χρειαζόταν η υπομονή να ανανέωνται, η αντοχή να ενισχύεται.

Βραδυκίνητο και στενόχωρο το λεωφορείο, κακή η κατάσταση του δρόμου έκαμπναν να 'ναι το ταξίδι γεμάτο περιπέτεια, γεμάτο γνώσεις. Ανανέωση υπομονής, ενίσχυση αντοχής σήμαινε στάσεις, στάσεις πολλές.

Το θυμάμαι πολύ χαρακτηριστικά. Είχαμε σταματήσει για τελευταία φορά σε μια "επώνυμη" στάση* σ' ένα ερημικό τόπο, σ' ένα καφενεδάκι μακριά ως τρία χιλιόμετρα από το πλησιέστερο χωριό, είκοσι από τον προορισμό μας. Δυο γέροντες ζούσαν σ' αυτό. Τους έζησε, τους επέτρεψε να δημιουργήσουν και να μεγαλώσουν τα παιδιά τους, να τα στηρίξουν και τώρα ζούσε, γιατί ζούσαν αυτοί. Θα ζούσε, όσο θα ζούσαν. Πάνω από ογδόντα πέντε χρόνων και ο μπαρμπα-Κωστής και η Θειά-Μαριγώ Χρυσάγη. Δεν περπατούσαν έσερναν τα πόδια τους. Εκείνος στη "σάλα", εκείνη στην "κουζίνα" του μαγαζιού, το σύνολο δέκα-δώδεκα τετραγωνικά. Απομονωμένη εκείνη έψηνε τους καφέδες και "ετοίμαζε" τα ούζα, μακριά από τα βάσκανα μάτια των πλεστών. Λίγοι την είκαν δει. Εκείνος "περπιούταν" τους πελάτες...

"Όλοι οι πελάτες-επιβάτες του λεωφορείου κείνη την ημέρα πέντε ή έξι. Ήθελε με το μπαρμπα-Κωστής, πήρε την παραγγελία από τον καθένα και τη φώναξε, για να μη κουράζεται περπατώντας, να την ετοιμάσει η Θειά-Μαριγώ. "Ένα καφέ με ολίγη, ένα γλυκύ βραστό, δύο μέτριους, ένα λουκούμι, ένα σκέτο". Σε λίγο, αφού είπε λίγες κουβέντες μ' όσους γνώριζε από μας, πήγε κι έφερε τις παραγγελίες' άρχισε ο καθένας μας να γεύεται αυτό που παράγγειλε, με ικανοποίηση. Όλοι βιαζόμαστε να συνεχίσουμε.

Ξαφνικά ακούστηκαν διαμαρτυρίες. Αυτός του "σκέτου" καφέ διαμαρτυρόταν: "Σκέτο δεν σου είπα; τί μου έφερες γλυκό?". Ήταν άγνωστος - όπως φάνηκε αμέσως - σε όλους και στο ζευγάρι των καφετζήδων. Κανείς δεν τον ήθελε. Ο μπαρμπα-Κωστής ενοχλήθηκε πετάχτηκε ορθός - με πολλή δυσκολία είναι η αλήθεια- τον κοίταξε και έκανε τα τρία-τέσσερα βήματα προς το μέρος του για να υπερασπισθεί τον εαυτό του. "Δεν τ' άκουσες; σκέτο της φώναξα". "Υστερά στράφηκε προς την "κουζίνα": "Μωρή Μαριγώ... έλα δώ". Πρόβαλε σε λίγο στη στενή πόρτα της κουζίνας η γερόντισσα τρομαγμένη: "Τί θέλεις, Κωστή μου?". "Μωρή Μαριγώ! Σκέτο δεν σου είπα; Τί έφτιαξες?". "Σκέτο, σκέτο Κωστή μου... αλλά να... σκέφτηκα... πως να το πιεί φαρμάκι ο άνθρωπος... τον ελυπήθηνα*... κι έβαλα να... ένα νυχάκι ζάχαρη στο κουτάλι...", αποκρίθηκε αμήκανη και σα χαμένη. Γελάσαμε όλοι. Γέλασε κι ο άγνωστος πελάτης, πληρώσαμε ότι χρωστούσε ο καθένας μας, ανεβήκαμε στ' αυτοκίνητο και φύγαμε. Σε λίγο φτάσαμε στον προορισμό μας.

Το ταξίδι εκείνο τελείωσε. Μα όσο βαστά το ταξίδι της ζωής μου πολλές φορές μου έρχεται στη σκέψη "η καλή απολογία" της μακαρίτισσας Θειάς Μαριγώς. Ο καλός Θεός έκαμε ο Φιλήμων και η Βασικίδη της εποχής μας να φύγουν γι' αυτόν κοντά-κοντά. Τώρα εκεί που ήταν το καφενεδάκι περνά ένας φαρδύς άσφαλτος

δρόμος. Κανείς δεν σταματά - γιατί άλλωστε; -. Τίποτα δεν θυμίζει ούτε το ζευγάρι, ούτε τα πράγματα, ούτε τον τόπο που υποστασίσασε. Κι εγώ καθώς περνώ από 'κει γρήγορα με τ' αυτοκίνητο ποτέ δεν τους θυμάμαι...

Στην ψυχή μου όμως μένει εκείνο "τον ελυπήθηνα". Ήταν άγνωστος, δεν τον είχε δει, δε θα τον ξανάβλεπε! Κι όμως... ήταν άνθρωπος, συνάνθρωπος γι' αυτή την αγράμματη, την αγαθή γερόντισσα, που ήταν οσφή χωρίς να ξέρει γράμματα, ηθική χωρίς να έχει ίσως ακούσει, σπιωδήποτε χωρίς να έχει κατανοήσει την έννοια του πλησίον. Αυτού που για μας τους μορφωμένους και Χριστιανούς είναι καθήκον τα να τον αγαπάμε ως εαυτόν. Εφάρμοζε τον Νόμο του Ευαγγελίου, χωρίς να της τον έχουν διδάξει, εξηγήσει, εξάρει. Για ποιο λόγο άλλωστε; Εκεί στην ερημιά ποιός θα σταματούσε να χρονοτριβήσει, να ασχοληθεί μαζί της!

Πρόσφατα, λίγες μέρες πριν, τυχαία περνούσα έξω από μια πολυκατοικία σ' ένα δρόμο κεντρικό, αλλά στενό. Καθώς αδιάφορα κοιτούσα, εδώ κι εκεί, τα μάτια μου προσηλώθηκαν σ' ένα παράθυρο κάποιου διαμερίσματός της. Δυο μάτια ενός μικρού παιδιού απλανή ήταν καρφωμένα στο τζάμι του χωρίς να ξέρουν τι ζητούν. Σκέφτηκα. Ο Θεός δεν το δημιούργησε για να ζει φυλακισμένο, στερημένο από τη χαρά, μέσα σ' ένα στενόχωρο διαμέρισμα, πίσω από την ζέλη της παρασκευής με τη γη, χωρίς ουρανό για να στρέψει το βλέμμα του και να αναθέσει τα όνειρά του! Κι όμως... Άρα γε αυτοί οι μηχανικοί, οι εργολάβοι, οι..., οι... που κτίζουν τα σημερινά σπίτια, τις σύγχρονες πόλεις, που χαράζουν δρόμους, σκέφτηκαν καθόλου τους ανθρώπους που θα κατοικήσουν μέσα σ' αυτά, τα παιδιά που θα ζήσουν τις ωραιότερες μέρες της ζωής τους, σκέφτηκαν άραγε πως θα κάνουν τη ζωή τους πιο γλυκειά; Κοίταξαν να βάλουν όχι πολύ, ένα νυχάκι ζάχαρη, για να μην είναι η ζωή μέσα στο διαμέρισμα, πίσω από κάποιο τζάμι, φαρμάκι; Και πως να τη ζήσουν! Έμπειροι, άριστοι τεχνοκράτες, οικονομικά, τεχνικά καταρπισμένοι, μελετητές κάθε λεπτομέρειας σχεδίασαν στατικά, αισθητικά, λειτουργικά, μηχανολογικά και όρθωσαν αυτό τον όγκο προς τα πάνω. Τους ανθρώπους, άγνωστους τους, τους σκέφτηκαν, τους λυπήθηκαν, πώς θα ζήσουν μέσα σ' αυτόν, ίδιας τα παιδιά; Είχε έστω κι ένας μας την ευαίσθησία της θείας Μαριγώς για τον πλησίον της;

Κυττάλω γύρω μου πού να σταματήσω και να μη διακρίνω την υπεροχή της θείας Μαριγώς. Πολιτικοί σε εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο, έκαναν για τις μοναδικές ικανότητές τους, χαριοματικοί, με οράματα και αποφαισιοτικότητα, με ευθυκρισία και κύρος, με όραση που ξεπερνά τον τόπο... και την εποχή τους, που χειρίζονται τις τύχες των ανθρώπων του σήμερα και του αύριο, της χώρας μας, του πλανήτη, έστω της πόλης που ζούμε, σκέφτηκαν ποτέ τον συνάνθρωπο, τον άνθρωπο τον άγνωστο και για ένα μόνο λεπτό κύτταξαν, πώς να μην είναι η ζωή του φαρμάκι και πώς θα το πιει; Για ότι σχεδίαζουν, σκέφτονται, αποφασίζουν, πράττουν, πηγαίνει το μυαλό τους καθόλου και στον άγνωστο συνάνθρωπο - στον γνωστό πηγαίνει και κυττάζουν πως θα τον βολέψουν- και φρόντισαν, φροντίζουν άραγε να μην είναι δυσάρεστη η ζωή και πώς θα την ζήσει; Ήλθαν ποτέ στη θέση του, διέκριναν τί σημαίνει να πεινάσει ένα κόσμο ευλογημένο με άφθονα τα αγαθά από τον Θεό, να γυμνη-

τεύεις μέσα στη βροχή, το χιόνι, το κρύο, να γίνεις πρόσφυγας ή πολιτικός φυγάς, φυλακισμένος χωρίς ενοχή, μισερός από τον πόλεμο, ορφανός... και απέφυγαν να πράξουν, κάτι έστω; Τον "λυπήθηναν" ποτέ τον Άνθρωπο, τον Συνάνθρωπο τους, όποιας φυλής, όποιας γλώσσας; Αν ναι, αν τον σκέφτηκαν και τον λυπήθηκαν που θα είναι φαρμάκι σκέτο η ζωή του ολόκληρη, όχι ο ένας μόνον καφές, τότε γιατί τόσοι νεκροί, τόσοι ανάπτηροι, τόσα ορφανά και κήρες, μάνες χαροκαμένες, τόσοι τραυματισμένοι ψυχικά και σωματικά, πρόσφυγες, φυγάδες, φτωχοί, γυμνοί, πεινασμένοι, εγκαταλελειμμένοι...

Αχ θειά Μαριγώ! Σχολείο σίγουρα ποτέ δεν πηγες, δεν έμαθες γράμματα, δεν διάβασες ποτέ. Όμως έδειξες να ξέρεις ποι πολλά, πολύ ποι πολλά από μας οσφούς διδασκάλους και καταρτίσμενους παιδαγωγούς, τους ακθιφόρους των γνώσεων της κάθε Επιστήμης. Από μάς που συκεφτόμαστε, προγραμματίζουμε, διδάσκουμε, παιδαγωγούμε... αλλά σπάνια, ως ποτέ, δεν ερχόμαστε να σκεφτούμε πως θα γευτούν όλα αυτά που τους προσφέρουμε. Πόσο μάς συγκινεί η γνώση, η όποια γνώση και όχι ο άνθρωπος που θα την αποκτήσει μας συνέχει το συντεχνιακό μας συμφέρον, ο επιστημονικός ναρκισσισμός! Όταν άλλα διδάσκουμε και άλλα πράττουμε, όταν άλλα είναι πρόστιμο, μάθουμε να μάθουμε καταφύγιο, τον πολίτη που τον θυσιάζει το υδροκέφαλο, απρόσωπο κράτος και νιώθει εκμηδενισμένος, αδύναμος; Ποιός λυπήθηκε όλους αυτούς, τους σκέφτεται, τον καθένα έστω ξεχωριστά, και δεν θέλει να τους "πικράνει";

Φιάζαμε, φτιάχνουμε συνεχώς έναν κόσμο που δεν σκέφτεται, που δεν μετρά το άλλον, δεν προβληματίζεται μην τον πικράνει, δεν τον λυπάται που σαν τον γεύεται τον βρίσκει πικρό, φαρμάκι. Κάποτε - μοιάζει να 'ναι πολύ μακρινή η εποχή - θειά Μαριγώ αποφάσισε να βρει ζάχαρη κι εκεί που δεν τη ζητούσαν, μη τυχόν και πικραθεί αυτός που ήταν αποφασισμένος να πει 'να γευθεί σκέτο τον καφέ του. Σήμερα, εννοούμε να πικραίνουμε κι εκείνον που δικαιούται να περιμένει καπί γλυκό!

Πόσοι κάθε ώρα στον κόσμο μας απειλεύουν, ζυμώνουν, ψήνουν καφέ για μας και καθόλου δε μας σκέφτονται, δεν τους απασχολεί με τι θα μας θρέψουν, αν είναι υγιεινό ή βλαβερό, πικρό ή γλυκό, χρήσιμο ή επιζήμιο; Φτάνε μόνο να κερ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΑΗ ΓΙΑΝΗ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Σπημότυπο από τον εορτασμό.

συνέχεια από σελ. 1

του Ναού με αναπαλαίωση του κωδωναστασίου, το οποίο είναι όμιο με αυτό της Παναγίας της Τήνου.

Η εφημερίδα μας που παρακολούθησε συνολικά την εορτή σημείωσε ότι την ήμησαν με την παρουσία τους ο Δήμαρχος Κύμης κ. Γεώργιος Σιδεράκης, ο Αντιδήμαρχος κ. Γεώργιος Δημάς και ο δημοτικός σύμβουλος κύριοι Μπενέτος και Ψύχας. Επί-

μαλετάνων κ. Κ. Βενιζέλος. Μεταξύ των προσκυνητών ήταν και ο σαπτητός συγχωριανός κ. Περικλής Μπομπός, που έφθασε κοντά μας από την Αυστραλία. Στη συνέχεια του εορτασμού τελέστηκε την Κυριακή 28 Σεπτεμβρίου μνημόσυνο με καφέ υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των προσφερόντων στον Ιερό Ναό (κτητόρων).

Ο παπάς του χωριού μας Χρ. Φραγκίκος απονέμει ασημένια εικόνα στον ιεροφάλτη Ν. Μαξιλάρη.

σης ο Πρόεδρος Ανδρονιάνων κ. Γ. Νικολιάς με τους Κοινοτικούς Συμβούλους κ.κ. Τ. Βολιώτη, Ι. Βαρλάμο, Π. Γεωργούση, ο Πρόεδρος του Προοδευτικού Συλλόγου Ανδρονιάνων κ. Ν. Ταμβάκος με τον Αντιπρόεδρο κ. Γεώργιο Νικολιά και ο Πρόεδρος

Ευχόμαστε χρόνια πολλά και ευλογημένα από τον Άγιο της αγάπης Ιωάννη τον Θεολόγο και ακόμη να εορτασθεί το 2000 η συμπλήρωση 100 χρόνων από τα εγκαίνια του γραφικότατου Ιερού Ναού στον καταπράσινο οικισμό των Δένδρων της Κοινότητας Ανδρονιάνων.

Ο παπάς Σούλης κηρύζει το Θείο Λόγο.

Λεύκωση Οκτώβριος

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

Τα νέα της Κοινότητας

Στις 11 Οκτωβρίου 1997 συνέδριασε το Κοινοτικό Συμβούλιο του χωριού μας με θέματα ημερήσιας διάταξης:

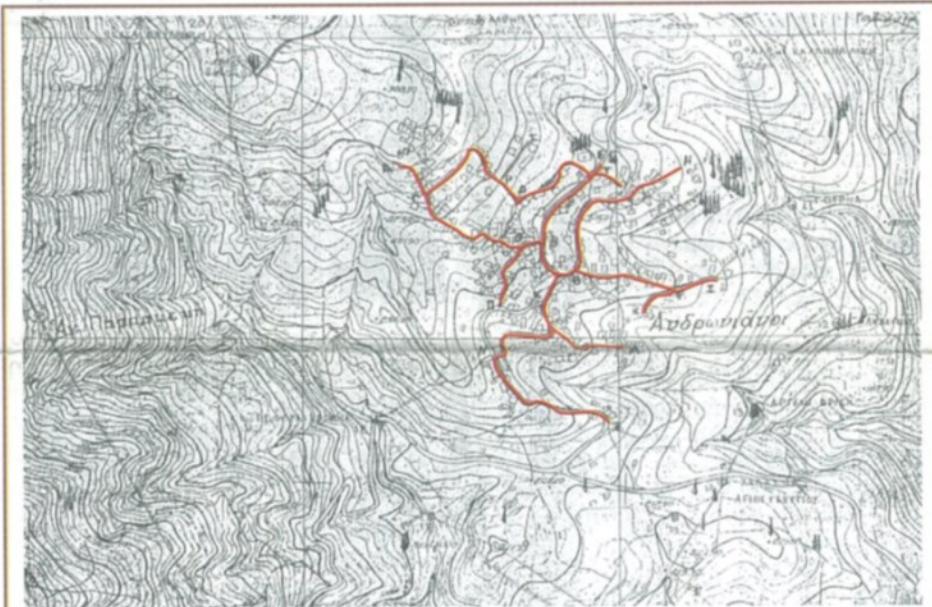
1. Αποδοκή επικορήγησης 1.500.000 δρχ. από πιστώσεις ΣΑΤΑ 5% για να γίνει κατασκευή τοιχίου αντιστήριξης έξωθεν οικίας Μυλωνά.
2. Σύνταξη μελέτης του έργου "Τοποθέτηση νέων ιδιωτικών παροχών ύδρευσης".
3. Σύνταξη συμπληρωματικής μελέτης του έργου "Υδρευση Κοινότητας" (β' φάση).
4. Πρόταση εισαγγελέα για συμβιβασμό με κ. Ελένη Παπαγιολάου.
5. Τροποποίηση προϋπολογισμού Κοινότητας.
6. Σύνταξη νέας διαχειριστικής μελέτης δάσους Καστροβολά.
7. Βασική διαμόρφωση κοινόχρηστων χώρων Παγώνη και Ιωακείμ στα Δένδρα.
8. Απόσυρση μπαζών από την πλατεία Παγώνη.

που θα ανανεώνεται διέθεσε πίστωση 2.360.000 δρχ. από την έκπτωση που έδωσε ο ανάδοχος εργολάβος.

3. Σύνταξη συμπληρωματικής μελέτης του έργου της αποπεράσωσης νέας δεξαμενής (β' φάση) για να γίνει καταγραφή του έργου που εκτελέσθηκε από τον ανάδοχο ώστε να εξοφληθεί υπόλοιπο αξίας αυτού μέχρι 800.000 δρχ., όσο δηλαδή προέβλεπε η αρχική μελέτη (β' φάση) που ήταν το ποσό των 2.360.000 δρχ., ενώ χρηματαδοτήθηκε μόνο με 1.500.000 δρχ.

4. Δεν δέχεται πρόταση συμβιβασμού που προτάθηκε από την αντίδικο Παπανικολάου Ελένη ενώπιον του εισαγγελέα, γιατί αυτοβούλως περιφράξει τημάτια του δρόμου προς την Αγία Παρασκευή, καταλύοντας δικαιώματα κοινής χρήσης τα οποία λειτουργούν άνω της 20ετίας.

5. Τροποποίησε τον προϋπολογισμό της Κοινότητας προβλέποντας πίστωση 350.000 δρχ. και άλλη πίστωση 350.000 δρχ. για έργα αγροτικής οδοποιίας.

Τοπογραφικό του χωριού μας. Οι δρόμοι από όπου θα περάσει ο νέος αγωγός ύδρευσης.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο πήρε τις παρακάτω αποφάσεις:

1. Αποδέχθηκε την επικορήγηση 1.500.000 δρχ., που προέρχεται από πιστώσεις ΣΑΤΑ 5% για να κατασκευασθεί τοιχίο αντιστήριξης στο τμήμα που κατέπεσε της ιδιοκτησίας Ιωάννη Μυλωνά μεταξύ Ανδρονιάνων και Δένδρων. Η πίστωση είναι ειδική, βγήκε έπειτα από τεχνική έκθεση μηχανικού της Τ.Υ.Δ.Κ., και αφού προηγουμένως κρίθηκε ότι απίστια της κατάπτωσης είναι η διάνοιξη του κεντρικού δρόμου. Η Κοινότητα θα ζητήση σύνταξη μελέτης από την Τ.Υ.Δ.Κ. για την εκτέλεση του έργου.

2. Σύνταξη μελέτης τοποθέτησης νέων οικιακών παροχών λόγω ανανέωσης του κεντρικού δικτύου ύδρευσης, και για την παράλληλη εκτέλεση του έργου αυτού των οικιακών παροχών πριν επικαθισθύνει ο κεντρικός σωλήνες για κάθε τμήμα του δικτύου

6. Να γίνει δημοσίευση για εκδήλωση ενδιαφέροντος προς σύνταξη νέας διαχειριστικής μελέτης για το διακατεχόμενο δάσος Καστροβολά, όταν αποφασίσουν όμοια και οι διακάτοχες Κοινότητες Βιτάλου, Πύργου και Καλμεριάνων. Η προηγούμενη μελέτη 10ετούς ισχύος λήγει το έτος 1997.

7. Ενημερώθηκε το Κ.Σ. ότι μελέταται αναπροσαρμογή της μελέτης για βασική διαμόρφωση της πλατείας -πρώην ιδιοκτησίας Παγώνη- γιατί λόγω καμπλότερου ύψους της πλατείας συντρέχει ανάγκη αντιστήριξης των τοιχών γειτονικών ακινήτων.

8. Για τα παράπονα που διατυπώθηκαν εντημερώθηκε το Κ.Σ. ότι ο εργολάβος που τοποθέτησε ξυλεία οικοδομής και μπάζα στο χώρο της προηγούμενης πλατείας να τα αποσύρει.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΠΕΡΑΣΕ... ΗΡΩΕ Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ

"Η καθίζηση του κεντρικού δρόμου του χωριού μας στη στροφή Γαββαθά μετά από πολλές ενέργειες της Κοινότητας εντάχθηκε σε πρόγραμμα και αναμένεται να αποκατασταθεί μέσα στο καλοκαίρι το αργότερο". Αυτό είχαμε δημοσιεύσει στο 2ο φύλο της εφημερίδας μας μετά από ενημέρωση της Κοινότητας.

Δυστυχώς μέχρι σήμερα δεν έγινε τίποτα και ο κειμώνας πλησιάζει. Ας κάνουμε κάτι πρωτού ο δρόμος καταστραφεί ολοκληρωτικά από τα νερά της βροχής.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ 1997

Τα παρακάτω μέλη του Συλλόγου, πλήρωσαν την συνδρομή τους των 1.000 δρχ. και τους ευχαριστούμε:

Χρυσάγη Δ. Ελευθερία
Βαρβέρη Εύη
Κυπαρισός Παρασκευάς
Τέρος Στέφανος
Χασιαροπούλου Δήμητρα
Γεωργούσης Παναγιώτης
Νικολιάς Ν. Ευάγγελος
Νικολιάς Ε. Αργύρης
Νικολιάς Ε. Νικόλαος
Σαρρής Κ. Νίκος
Τσομάκας Χρήστος
Μυλωνάς Ι. Ευάγγελος
Χαραμή-Μυλωνά Ε. Αναστασία
Κοντός Γεώργιος
Παπακωνσταντίνου Ευμορφία
Καλαμπαλίκης Χαράλαμπος
Γεωργούση-Κυριακού Ελένη
Καλαμπαλίκης Θαλασσινός
Κουσκούλη Μαρία
Χρυσάγη Αργυρώ
Ιωάννου Αρτέμης
Δρίτσουλας Δημήτρης

ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΝΕΩΝ ΜΕΛΩΝ

Οι παρακάτω συγχωριανοί μας, πλήρωσαν για την εγγραφή τους 1.000 δρχ. και τους καλοσορίζουμε στον Σύλλογο.

Χρυσάγη Δ. Ελευθερία
Βαρβέρη Εύη
Κυπαρισός Παρασκευάς
Τέρος Στέφανος
Χασιαροπούλου Δήμητρα
Γεωργούσης Παναγιώτης
Καλαράς Παναγιώτης
Νικολιάς Ν. Ευάγγελος
Νικολιάς Ε. Αργύρης
Νικολιάς Ε. Νικόλαος
Σαρρής Κ. Νίκος
Νικολιάς Γρ. Ευάγγελος
Τσομάκας Χρήστος
Μυλωνάς Ι. Ευάγγελος
Χαραμή-Μυλωνά Ε. Αναστασία
Κοντός Γεώργιος
Παπακωνσταντίνου Ευμορφία
Καλαμπαλίκης Χαράλαμπος
Καλαμπαλίκης Θαλασσινός
Κουσκούλη Μαρία
Χρυσάγη Αργυρώ
Ιωάννου Αρτέμης
Δρίτσουλας Δημήτρης

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Σ.Ο Καλαμπαλίκης Γεώργιος προσέφερε 20.000 δρχ. εις μνήμην των γονέων, ουζύγου και ανηψιού του Νικ. Χρυσάγη.
Επίσης πρόσφεραν οι :

Τέρος Στέφανος	3.000
Χασιαροπούλου Δήμητρα	2.000
Γεωργούσης Παναγιώτης	3.000
Νάνος Γεώργιος	5.000
Σαρρής Κ. Νίκος	3.000
Βολιώτης Τριαντάφυλλος	5.000
Μυλωνάς Ι. Ευάγγελος	3.000
Παντελής Κώστας	10.000
Κουτσούμπη Αγ.	3.000
Κοντός Γεώργιος	3.000
Γεωργούση-Κυριακού Ελένη	4.000
Καλαμπαλίκης Θαλασσινός	8.000
Κουσκούλη Μαρία	8.000
Χρυσάγη Αργυρώ	3.000
Ιωάννου Αρτέμης	18.000
Δρίτσουλας Δημήτρης	3.000

ΜΠΛΟΥΖΑΚΙΑ, ΚΑΠΕΛΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Μπορείτε να αγοράσετε από τα Γραφεία του Συλλόγου στην Αθήνα (τηλ. 57.41.950)

Τα αυτοκόλλητα αυτοκινήτου και τα μπρελόκ διανέμονται δωρεάν

ΕΚΤΑΚΤΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

Με προσωπικές ενέργειες του Γεν. Γραμματέα του Συλλόγου κ. Κώστη επιτεύχθησε η χορηγήση ποσού 3.000.000 δρχ. ως έκτακτη οικονομική ενίσχυση στην Κοινότητα του χωριού μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

✓ Στις 15 Αυγούστου 1997 ο Βασιλείος Τσομάκας και η Γεωργία Ρουμπάνη απόκτησαν ένα υγιέστατο αγοράκι.
✓ Στις 2 Σεπτεμβρίου 1997 ο Βασιλείος Λάμπρου και η Μαρία Μπελιά απόκτησαν ένα υγιέστατο αγοράκι.
✓ Ο Ιερέας του χωριού μας π. Χρήστος Φραγκίσκος και η πρεσβυτέρα Δέσποινα απόκτησαν το τέταρτο παιδί τους, ένα υγιέστατο αγοράκι.

Ευχόμαστε στους ευτυχείς γονείς, να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

✓ Στις 6 Σεπτεμβρίου 1997 ο Παναγιώτης Καλαράς και η Βασιλική Πιώτη βάπτισαν το αγοράκι τους στον Ιερό Ναό Εισοδίων της Θεοτόκου στους Ανδρονιάνους. Το όνομά του Νικόλαος.
✓ Στις 25 Σεπτεμβρίου 1997 ο Νίκος Νικολιάς και η Μαρία Βογιατζή βάπτισαν το κοριτσάκι τους στην Τήνο. Το όνομά του Κατερίνα.

Ευχόμαστε στους ευτυχείς γονείς, να τους ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΓΑΜΟΙ

✓ Στις 11 Οκτωβρίου 1997 ο Θανάσης και η Μαρία, οικογένειες Ελένης Χ. Καραγκούνη και Απ. Λύκου παντρεύτηκαν στον Ιερό Ναό Παναγίτας Παλαστινής.

Ευχόμαστε στους νεόνυμφους ευτυχισμένη και χαρούμενη ζωή.

ΘΑΝΑΤΟΙ

✓ Απεβίωσε η Κοιλιαρη Μαίρη του Πέπα, ετών 85. Κηδεύτηκε στην Αθήνα.
✓ Απεβίωσε ο Σαρρής Ιωάννης, ετών 85. Κηδεύτηκε στα Δένδρα.

Θερμά συλλυπούμαστε τους οικείους όλων.

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΣ ΑΓΟΡΑ

Μοσχαράκι 180 κιλών, προσφορά της αγελαδοτροφικής μονάδας Αγγελικής Καλαμπαλίκη στο Σύλλογο, κληρώθηκε με αριθμό λαχνού 237 στον κ. Ρουμπάνη Νίκο από την Πλατάνα.

Η κλήρωση έγινε δημόσια στις 14/8/1997 στο καφενείο "Πλέτρινο".

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ	31715
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ	31718
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΚΥΜΗΣ	22022
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΥΜΗΣ	22555
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΟΝΙΣΤΡΩΝ	58265
ΒΛΑΒΕΣ ΔΕΗ ΚΥΜΗΣ	22227
ΒΛΑΒΕΣ ΟΤΕ ΚΥΜΗΣ	22121
Δ.Ο.Υ. ΚΥΜΗΣ	22232
ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΚΥΜΗΣ	23145
Ι.Κ.Α. ΚΥΜΗΣ	22173
ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΥΜΗΣ	22462
ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΚΥΜΗΣ	23623
ΥΠΟΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟ ΚΥΜΗΣ	22606
ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ	22521
Ε.Α.ΤΑ ΚΥΜΗΣ	22234
Ε.Δ.ΤΑ ΚΑΛΗΜΕΡΙΑΝΩΝ	23333
Ε.Δ.ΤΑ ΚΟΝΙΣΤΡΩΝ	58298
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΜΗΣ	22254
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΜΗΣ	22577
ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΜΗΣ	22256
ΚΤΕΛ ΚΥΜΗΣ	22436
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΚΥΜΗΣ	22332-23381
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΒΙΤΑΛΩΝ	31384
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΥΡΓΟΥ	31329
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΛΗΜΕΡΙΑΝΩΝ	23222
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΛΕΤΙΑΝΩΝ	-
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΟΝΙΣΤΡΩΝ	58333
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ	59696
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΟΥΡΟΥΝΙΩΝ	58969

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ ΚΥΜΗΣ	22282
ΚΑΠΙΤΣΑΛΑΣ ΚΥΜΗΣ	23467
ΧΑΜΗΣ ΚΥΜΗΣ	22465
ΚΟΥΚΗΣ ΚΟΝΙΣΤΡΩΝ	58325

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΜΑΣ

"Προστατεύοντας το φυσικό περιβάλλον προστατεύουμε τον ίδιο μας τον εαυτό"

οργωθεί για μετατροπή τους σε καλλιεργήσιμη γη. Ίσως να υπάρχει τρόπος, ώστε και οι καλλιέργειες συκάς να αυξηθούν -σε άγονα ή από χρόνια ακαλιέργητα εδάφη- και η φύση να διατηρηθεί χωρίς την κοπή πεύκων.

Δεύτερον, το ποτάμι μεταξύ Δένδρων και Κρινιάνων, από στολίδι του τόπου μας -όπως θα έπρεπε να είναι- και τόπος περιπάτου και αναψυχής, έχει καταντήσει σκουπιδότοπος

και χώρος τοπιοθέτησης μπαζών, άχροντων ηλεκτρικών ειδών και άλλων βαρέων αντικειμένων. Επειδή η απλή απαγορευτική σήμανση δεν αρκεί, ίσως με κάποια εμπόδια στην προσέγγιση των αυτοκινήτων (πασσά

μας, η επισήμανση -απ' όλους μας και μέσω της εφημερίδας- αυτών που πρέπει και απαιτείται να προσεχθούν και να βελτιωθούν. Έτσι, θα βοηθηθούν στην αναβάθμιση και την προστασία του περιβάλλοντος, θα αποτραπούν δε, όσοι -ίσως και εν αγνοία τους- οι πιθανοί διηγούνται.

Προσωπικά, έχω να παρατηρήσω από μια πρόσφατη ολιγοήμερη διαμονή μου στο χωριό δύο σημεία τα οποία υποβαθμίζουν αισθητά το περιβάλλον και η αντιμετώπιση τους είναι θέμα σεβασμού προς την πανέμορφη φύση που είμαστε τυχεροί να έχουμε δίπλα μας.

Πρώτον, σε δύο τουλάχιστον οπομένων εκτάσεις έχουν ισοπεδωθεί και

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ

στην πανέμορφη Κύμη την αγαπημένη Κυρά & Αρχόντισσα της Καρυστίας

Tον Αύγουστο στο κέντρο ΑΓΑΝΤΙ της Κύμης, συμμαθήτριες και συμμαθητές γιόρτασαν τα πενηντάχρονα από τη χρονιά (1947) της αποφοίτησής τους από το Γυμνάσιο της Κύμης.

Παραυρέθηκαν πολλοί από τους τότε μαθητές και μαθήτριες μαζί με τους συζύγους των.

Η βραδυά κύλησε ευχάριστα μέσα σε μια χαρούμενη ατμόσφαιρα.

Στην αρχή ο Σιάννης Χαρμαντάς καλωσόρισε όσους ήρθαν στην συνεστίαση με μια από στήθους ομιλία που απέσπασε πάρα πολλά χειροκροτήματα.

Μετά έκανε ένα σύντομο χαιρετισμό ο πολύ δραστήριος Βαγγέλης Μπιμπλής ο οποίος πάντα πρωτοστατεί σε κάθε συγκέντρωση των αποφοίτων.

Ακολούθησε φαγοπότι εκλεκτό και έκλεισε η βραδυά με χορό και με μια υπόσκεψη όλων για μελλοντικές συναντήσεις των αποφοίτων του '47.

Παραθέτουμε αυτούσια την ενδιαφέρουσα ομιλία του Σιάννη Χαρμαντά:

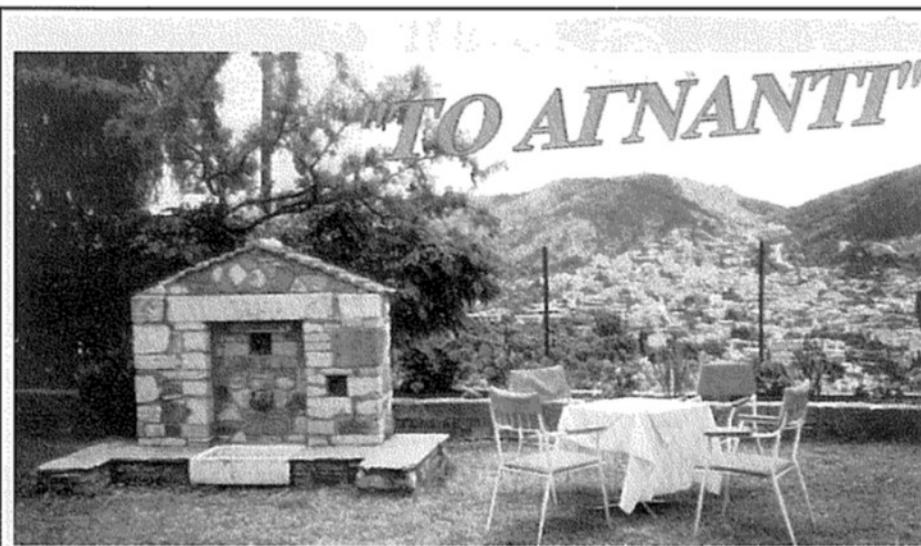
Αγαπημένες μου Συμμαθήτριες,
Αγαπητοί Συμμαθητές,
Φίλες και Φίλοι της Συντροφιάς,
Κυρίες και Κύριοι.

Με ιδιάιτερη χαρά και συγκίνηση σας καλωσορίζω στην αποψινή μας συγκέντρωση-συνεστίαση.

Τύχη όλων μας αγαθή και προσπάθεια επαινετή του άξιου φίλου και συμμαθητή Βαγγέλη Μπιμπλή μας αξιώσαν να συναντηθούμε και πάλι εδώ για να γιορτάσουμε εφέτος την πεντηκοστή επέτειο της αποφοίτησής μας απ' το γυμνάσιο.

Εδώ στην πανέμορφη Κύμη, στην αγαπημένη Κυρά και Αρχόντισσα της Καρυστίας, στην θεαματική βεράντα του Αιγαίου. ΑΓΑΝΤΙ στ' ομώνυμο, ιστορικό και ζωτικό για μας τους Έλληνες πέλαγος, του οποίου η βαθυάλανη απεραντοσύνη, πολλών άξιων παλικαριών, συμμαθητών μας και άλλων, την ψυχή εγκότευσε και την ναυτοσύνη των εξέθεψε.

Εδώ που τον Ιούνιο του 1947, αφήσαμε οριστικά τα μαθητικά μας θρανία και γεμάτοι όνειρα ελπίδες και νεανική ορμή, ξεκίνησαμε να κατακτήσουμε τη ζωή, και να καλυτερύσουμε, όσο γινόταν περισσότερο τη ζήση μας, τότε που στα βουνά, στις πόλεις και στα χωριά της δύστυχης πατρίδας, φούντων αιματηρός και ανελέητος ο εθνοτόνος αλληλοσπαραγμός, εμείς, όσοι δεν στρατεύθηκαμε, αρχίσαμε μ' όρεξη τον αγώνα της μόρφωσης, της βιοπάλης, της επαγγελματικής και εν συνεχείᾳ της οικογενειακής αποκατάστασης.

Σ' αυτή την όμορφη βραδυά έδωσαν το παρόν τους με αλφαριθμητική σειρά οι: Αποστόλου Σοφία - Τσίγηρη, Αντωνίου Γιώργος, Βαγή Ξένη, Βολιώτης Λάμπρος, Γιάνναρης Λεωνίδας, Γεωργάδου Μαρία, Γρηγορόπουλος Νίκος, Καραγιάννης Κώστας, Μαργέλη Δήμητρα, Μαργέλης Νίκος, Μαστρογεωργίου Λαλά, Μπιμπλής Βαγγέλης, Μπουμπλίνης Μανώλης, Νάνος Γεώργιος, Παππάς Νίκος, Παππάς Κώστας, Παππάς Θανάσης, Παυλίδης Κώστας, Σαμαρτζής Θανάσης, Τρίμης Αντώνης, Φαφούτη Καλλιόπη-Μοσχονησίου, Χαρμαντάς Σιάννης, Χρήστου Βαγγέλης.

Τους ευχόμαστε να γιορτάσουν και τα εξηντάχρονά τους.

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

Είχαμε επιτυχίες και αποτυχίες, δοκιμάσαμε ενθουσιασμούς και απογοητεύσεις, νοιώσαμε χαρές και λύπες, ρουφήσαμε άπληστα τις λιγοστές ηδονές, που φειδώλα μας πρόσφερνε η τότε εποχή, αλλά ήπιαμε αναγκαστικά και το πικρό ποτήρι των άφθονων δυσκολιών της.

Αντιμετωπίσαμε δυσεπίλυτα προβλήματα, βρεθήκαμε μερικές φορές μπροστά σε τρομερά διλήμματα. Πήραμε κρίσιμες αποφάσεις και τις κάναμε πράξεις με συνέπειες και ωφέλιμες και ανωφελείς, αλλά οπωσδήποτε καθοριστικές, για τη δική μας ζωή, ίσως και γι' αυτήν του περιβαλλοντός μας. Εξ αυτών, άλλες έγιναν λίγο ή πολύ ευρύτερα γνωστές και άλλες έμειναν επιταφράγιστα κλειστές, μέσα στην καρδιά μας.

Εύχομαι όλοι τώρα να έχουμε ήσυχη την συνειδορή μας γιατί πιστεύω πως με καλή πίστη κάναμε τις επιλογές μας τότε, έχοντας ως γνώμονα, το ευχάριστο, το εφικτό και το ωφέλιμο για μας, για τον οικογενειακό και κοινωνικό μας περίγυρο.

Αυτές όμως όλες οι βιωματικές μας δραστηριότητες μας έδωσαν πλούσιες εμπειρίες, π' άφροσαν άσβεστες μνήμες, βαθείς στοχασμούς και καθάρια συμπεράσματα για την κοινή των ανθρώπων τύχη και το αόρατο του καθ' ενός μέλλον. Ειδικότερα δε, για την ιδιότροπη σκέψη, έκφραση και

πράξη των πανελλήνων στον πόλεμο και την ειρήνη, στην ολιγάρκεια και στην απλοστία, στον αλτρουισμό και στον εγκωντρισμό μας.

Όλα αυτά τα διανοήματα που αποκτήσαμε ας τα αφήσουμε στα παιδιά κι εγγόνια μας, για να επωφεληθούν στο μέτρο και στο βαθμό που ο ψυχισμός τους θέλει και μπορεί να τα αφομούσει και εφαρμόσει αν οι μεταβαλλόμενες κοινωνικές συνθήκες τους το επιτρέψουν.

Εμείς τώρα αν και δεν είμαστε ακόμη γέροντες, αλλά μιας αρκετά ώριμης ηλικίας άνθρωποι, ίσως δε οι περισσότεροι και απόμαχοι του επαγγελματικού μας αγώνα, ας προσπάθησουμε από τώρα να προσεγγίσουμε το ιδανικό της τρίτης ηλικίας, που είναι η γαλήνη του πνεύματος και της ψυχής. Είναι η τελευταία ηδονή του ανθρώπινου βίου, που έρχεται στο τέρμα της ζήσης, στο λυκόφως της ζωής του απόμου σαν αντιστάθμισμα του καθημερινού, της ηλικίας αυτής, πόνου.

Για να αποκτήσουμε όμως το τελευταίο αυτό ιδανικό θα πρέπει να μεταβιβάσουμε στα παιδιά μας ή στην γενιά που μας διαδέχθηκε όλα τα βιωματικά μας προβλήματα με τις φροντίδες και τις ευθύνες που έχουν, μαζί δε και με όσα εφόδια τους έχουμε ετοιμάσει, να τους δώσουμε τις υποθήκες και την ευχή

μας, "να γίνουν πολύ καλύτεροι μας". Ακόμη ας προσπαθήσουμε να θυμόμαστε πάντα ότι καλύτερο στη ζωή γευθήκαμε και να ξενούμε ομοίως ότι κακό σ' αυτήν συναπαντήσαμε.

Τέλος, αν η απόλυτη γαλήνη δεν μας δίνει νόημα και χαρά ζωής, τότε ας αναζητήσουμε γύρω μας αν υπάρχει για μας καμιά ακόμη ευχάριστη ασοκοία. Ας την βρούμε, γιατί πάντα υπάρχει και ας την πλησιάσουμε, απ' την πλευρά που μας είναι περισσότερο προσιτή-εφικτή και λιγότερο βλαπτική στην υγεία μας την ψυχοσωματική. Ας την αγκαλιάσουμε και μαζί της, ας πορευθούμε στον υπόλοιπο χρόνο της ζωής μας χωρίς ποτέ να οκεπτόμαστε αν αυτός είναι λίγος ή πολύς ακόμη, χωρίς ποτέ να αναμένουμε με αγωνία την τελευταία μας αδιαθεσία, χωρίς ποτέ να φοβόμαστε την λέμβο της Ακερουσίας γιατί αυτήν κανείς μέχρι τώρα θνητός οριστικά δεν την απέφυγε, είτε πλούσιος ήταν, είτε φτωχός, είτε επώνυμος, είτε ανώνυμος διαβάτης της πρόσκαιρης τουτής ζωής.

Με την πανάρχαιη αυτή λέμβο της προγονικής μας μυθολογίας, πέρασαν ανεπιστρεπτή τη γαλήνια λίμνη της αιώνιας λημονιάς και οι παιδαγωγικές ψυχές των σεβαστών καθηγήτων και οι φιλικές ψυχές των αξέχαστων συμμαθητών μας, όσων το νήμα της ζωής των, πρώωρα κόπηκε.

Για όλα αυτά τα προσφιλή μας πρόσωπα, ας απευθύνουμε από καρδιάς, μια παράκληση προς τον Ύψιστο: "Καλό να' ξουν παράδεισο κι ανάπαιση κοντά Του"

Πιστεύω δε, πως οι αθάνατες ψυχές τους θα φτερουγίζουν τώρα ανάλαφρες και σιωπηλές γύρω κι απανθέτη μας. Θα τό 'μαθαν κι ήλθαν να χαρούν κι αυτές, για λίγο στη γιορτή μας.

Εμείς ας τις θεωρήσουμε πως είναι κοντά μας και ας γιορτάσουμε μαζί τα πενηντάχρονά μας.

Εμπρός λοιπόν ας θυμηθούμε τα παιδιά, ας πούμε στην υγεία μας, κι ας φέρμε με εγκράτεια, απ' τα εδέσματα μας.

Με την προτροπή αυτή τελειώνω την προσφωνή μου και σας παρακαλώ να την κρίνετε επιεικώς, σαν να ήταν μία ακόμη έκθεση ιδεών, όπως εκείνες που γράφαμε και διαβάζαμε στην τάξη μας τότε, στ' αλημόνητα μας χρόνια.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε και σας εύχομαι, γι' απόψε, καλή όρεξη και καλή διασκέδαση για την υπόλοιπη ζωή μας, υγεία και χαρά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΡΜΑΝΤΑΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΝΕΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Τον Ιανουάριο του νέου έτους λήγει η θητεία του σημερινού Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας.

Στις αρχαιρεσίες που θα γίνουν για το νέο Διοικητικό Συμβούλιο καλούνται όλα τα μέλη του Συλλόγου που επιθυμούν να είναι υποψήφιοι να υποθάλουν αίτηση υποψηφιότητας.

Υποψηφιότητα μπορούν να θέσουν όλοι όσοι έχουν πληρώσει εγγραφή 1000 δρχ. και την συνδρομή του 1997 1000 δρχ. και έχουν συμπληρώσει το 180 έτος της ηλικίας τους, ανεξάρτητα αν κατάγονται

Το θρυλικό καφενείο του χωριού μας, το καφενείο του Κούψη, όπως ήταν γνωστό, έσθισε. Μια ιστορία 50 ετών, ένας χώρος που διεξήχθησαν οι μεγαλύτερες πολιτικές και όχι μόνο συζητήσεις, η "μικρή Βουλή" του χωριού μας, εκεί που γινόντουσαν οι μεγάλες "μάχες" στο τάβλι και τα χαρτιά παρέα με παγωτό κασοάτο, δυστυχώς μας τελείωσε. Η φωτογραφία που δημοσιεύσουμε τα λέει όλα και θα ξυπνήσει αναμνήσεις στους γηραιότερους του χωριού μας.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΠΑΡΑΒΑΣΗΣ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΚΤΕΛ ΕΥΒΟΙΑΣ

Κάτοικοι του χωριού μας ενημέρωσαν την Κοινότητα ότι την Τρίτη 21-9-97 το προς Κύμη λεωφορείο των 3.30 τερμάτισε το δρομολόγιό του στις Κονίστρες. Ναύλωσε ταξί για την εξυπηρέτηση των επιβατών του και αγνόστες τους αναμένοντες επιβάτες για το υπόλοιπο της προς Κύμη διαδρομής του.

Η Κοινότητα διαμαρτυρήθηκε εγγράφως έντονα στη Διεύθυνση του ΚΤΕΛ Ευβοίας στη Χαλκίδα. Παρόμοιες πράξεις απειθαρχίας του προσωπικού του ΚΤΕΛ έχουν σημειωθεί και στο παρελθόν. Υπενθυμίζουμε ότι το ΚΤΕΛ δεν πρέπει να ξενάγει την κοινωνική του αποστολή και να λειτουργεί σαν ασύδοτη κερδοσκοπική επιχείρηση. Η Κοινότητα ζητεί τον έλεγχο και την τιμωρία των υπευθύνων, ελπίζοντας ότι στο μέλλον δεν θα επαναληφθούν παρόμοια περιστατικά εις βάρος του επιβατικού κοινού.

• Με λαμπρότητα γιορτάσθηκε η 28η Οκτωβρίου στους Ανδρονιάνους ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ '40

συνέχεια από τη σελ. 1

και Μουσολίνι), δικτάτορες της εποχής, λησμόνησε να ανατρέξει στις σελίδες της ιστορικής πορείας του έθνους μας για να βρει τι έγινε στις Θερμοπύλες, στο Μαραθώνα και στη Σαλαμίνα. Τι είναι ακόμη το 1821 των Ελλήνων* και γι' αυτό το 1940 δεν περίμενε να βρει ακανθώδη και αδιάβατο δρόμο να κάνει τον περίπατο του στην Πίνδο μας και στις ορεινές επάλξεις της πατρώας γης μας.

Εκεί που ακριβώς τους περίμενε η συντριβή και η ήττα που κοντολογής οι επίδοξοι κοσμοκράτορες του '40 αντηγράφοντας Παρθενώνες και μο-

νιομό για εδαφικά και ιδεολογικά συμφέροντα.

Εδώ είμαστε οι Έλληνες! Να αποδείξουμε ότι έχουμε ακόμη τις ίδιες μεγάλες ιδέες, τις πλάστρες ιδέες του ελληνικού πνεύματος, έτοιμες να θεριέψουν σε κάθε κρίσιμη καμπή της πορείας του έθνους μας.

*Όμως αγαπητοί συνεορταστές της σημερινής λαμπρής εθνικής επετείου μας, σκεπτόμενοι ότι ζούμε εποχή διεθνούς συνεργασίας και πορείας προς την οικουμενικότητα της ανθρωπότητας και ακόμα με τη σημερινή Ευρωπαϊκή πραγματικότητα εύλογα μπαίνει το ερώτημα, αν είναι σκόπιμο να ανατρέχουμε σε περασμένα

στράροντας κακέκτυπα αντίγραφα του ελληνικού πολιτισμού δεν μπόρεσαν να συλλάβουν την ουσία των ιδανικών των Ελλήνων που είναι απλή. Είναι η Ελευθερία.

Γι' αυτό, έστω και αργά, οι συνταιροί του άξονα πήραν σκληρό μάθημα, που καταγράφτηκε στην παγκόσμια ιστορία, χρήσιμο να διδάξει και άλλους ομοίους των της ανατολής, που σήμερα απειλούν τον ελλη-

εθνικό μας θριαμβολογήματα και να προβάλλουμε τον ελληνικό πολιτισμό μας σαν θεμέλιο του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Μήπως δηλαδή γινόμαστε εθνικά εγωιστές; Το ερώτημα αυτό σίγουρα πάσχει από εθνική αναλγονία, γιατί και σ' εκείνη την εποχή του '40 υπήρχαν διεθνείς συνθήκες για την ειρήνη, που όμως σαν κουρελόχαρτα καταπατήθηκαν από εκείνους που αισθάνθηκαν δυνατοί να γίνουν

Μια καινούργια εποχή αρχίζει.

Το "ΠΕΤΡΙΝΟ". Το θαυμάσιο παραδοσιακό κτήριο φτιάχτηκε με ιδιαίτερη φρυντίδα και μεράκι από τους αδελφούς Αλέκο και Βασίλη Γεωργούση. Σε πολύ λίγο χρόνο έγινε το "στέκι" του χωριού μας και όχι μόνο. Ένας ιδανικός χώρος να δροσιστείς με ένα αναφυκτικό, ποτό, καφέ ή παγωτό.

ΣΥΚΑ ΚΥΜΗΣ

τα επώνυμα...

Οι έντονες βροχοπτώσεις και η μειωμένη ηλιοφάνεια του Αυγούστου είχε σαν αποτέλεσμα να μειωθεί η φετινή παραγωγή ξηρών σύκων στην περιοχή μας, που έφτασε τους 130 τόνους έναντι 170 που ήταν πέρυσι.

Οι παραγωγοί ελπίζουν φέτος ότι η τιμή του ξυρού σύκου θα ανέβει έναντι της περσινής που ήταν 700 δρχ. το κιλό.

τραγούδιμα τα τραγούδια της ελληνικής λεβεντιάς γιατί λέει γινόμαστε ευρωπαίοι και μιλάμε τη δική τους γλώσσα. Να διαλαλούμε το δικό τους ΟΧΙ σε κάθε τι ο ελληνικό. Να μιλάμε ακόμη με αλλοιωμένη και βλαπτική για το έθνος έννοια της αντίστασης του λαού μας στη Γερμανική κατοχή ευνοώντας μόνο την ξενοκίνητη αντιπαράθεση συμφερόντων. Να μη θυμόμαστε την Πίνδο και το ΟΧΙ της που λάμπει πάνω εκεί ψηλά, σαν ένας νέος Παρθενώνας, δομημένος τούτη τη φορά όχι με λευκά μάρμαρα, αλλά με το ύδιο, αιθέριο υλικό του ιδεώδους της ελευθερίας;

Αγαπητοί συνεορταστές, εκείνο το αιματοβαμμένο ΟΧΙ των προγόνων μας του '40 εκπέμπει μήνυμα εθνικό για εγρήγορση, πριν σαπίσουν και νεκρωθούν τελείως οι σπόροι της ελληνικής ψυχής. Μας καλεί σε ετοιμότητα για θυσία όμοια με εκείνη των ηρώων μας του '40.

Μας καλεί να πορευθούμε σύσσωμοι στη σήλη των ηρώων μας για να καταθέσουμε στεφάνη τιμής και να ακούσουμε από τα χείλη μας τον Εθνικό μας Ύμνο. Μας καλεί να αναφωνήσουμε όλοι μαζί τώρα:

"Ζήτω η 28η Οκτωβρίου 1940,
Ζήτω το Ελληνικό 'Έθνος'.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΒΟΛΙΩΤΗΣ

